

b) w pociągach pośpiesznych — o 50% więcej od opłat, podanych w punkcie a);

c) w pociągach luksusowych — o 50% więcej od opłat, przewidzianych dla pociągów pośpiesznych (punkt b)."

B. Punkt 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„4. Najniższa należność za przewóz przesyłki nadzwyczajnej w pociągach pośpiesznych lub ekspresowych równa się opłacie za 100 km., t. j. wynosi 1350 mk. w pociągach pośpiesznych i 2025 mk. w ekspresowych od każdego zaczytanych 10 kg.”

C. W punkcie 6 opłaty za przewóz przesyłek nadzwyczajnych, zawarte w załączniku V do rozporządzenia z 17 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 39, poz. 333), potraja się.

13. W rozdziale VI „Przewóz czasopism, broszur i książek”.

A. Punkt 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„5. Opłata za przewóz powinna być uiszczona przy nadaniu; wynosi ona od każdego zaczytanych 10 kg. i 1 km. za kilometry od 1 do 200—3,30 mk., za kilometry od 201 do 300—2,70 mk., doliczane do opłaty 660 mk., przypadającej za pierwsze 200 km., za kilometry dalsze—2,10 mk., doliczane do opłaty 930 mk., przypadającej za pierwsze 300 km.; opłaty oblicza się strefami po 10 km., licząc za pełne strefy. Przypadającą do pobrania należność zaokrągla się do najbliższych pełnych marek wwyż. Obliczone na zasadach powyższych opłaty podane są pod punktem 8”.

B. W punkcie 8 opłaty za przewóz czasopism, broszur i książek, zawarte w załączniku VI do rozporządzenia z 17 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 39, poz. 333), potraja się.

14. W rozdziale VII „Pociągi nadzwyczajne, wagony osobowe, dla chorych i bagażowe” wszystkie opłaty, obowiązujące przed 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 97, poz. 708), zmienia się na opłaty 7½ raza wyższe.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia 1 stycznia 1923 roku.

Minister Kolei Żelaznych: *Ludwik Zagórny-Marynowski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

1047.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Skarbu

z dnia 19 grudnia 1922 r.

o karach w drodze administracyjnej za przekroczenia przepisów o obowiązku zatrudniania ciężko poszkodowanych inwalidów wojennych.

Na podstawie art. 16 ustawy z dn. 4 sierpnia 1922 r. zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z dn. 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz zaopatrzeniu rodzin poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. № 67, poz. 608) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragrafy 5 i 6 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Skarbu z dn. 15 listopada 1921 r. o obowiązku zatrudniania ciężko poszkodowanych inwalidów wojennych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 699) tracą swą moc obowiązującą.

§ 2. Za przekroczenia przepisów art. 55 wyżej wzmiankowanej ustawy z dn. 18 marca 1921 r. lub rozporządzeń, na jego podstawie wydanych, winni podlegają karze w drodze administracyjnej trybem, wskazanym w art. 15-ym powyższej ustawy z dn. 4 sierpnia 1922 r.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosukowski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*